

Men det Tilbud, som vi gjorde, gif ud paa, at Fjertallet var villigt til at gaa ind paa at forlænge Gyldigheden af Loven af 2den Juli 1870, samt til i den eventuelle Forlængelseslov at indfætte den Bestemmelse, at der aarlig i Indkomstskat skulde udskrives saa meget, som maatte være fornødent til at dække den Nedgang i de hidtilværende Indtægter, som maatte blive Følgen af de foreslaaede Forandringer i Toldloven, saavel som af saadanne Forandringer i Forbrugsbeskatningen, hvorom Longviningen senere maatte tage Bestemmelse. En saadan Lov havde Udvalget tilbudt Regjeringen at gaa ind paa for sit Vedkommende, og naar der nu siges til os, at det var Udvalgets Sag at komme med et Forslag af denne Natur eller af en anden Natur, overhovedet at tilveiebringe et Grundlag, saa vil jeg dertil svare: For det Første kunde det ikke falde Udvalget ind at udarbejde en Lov, naar man ikke engang kunde komme til at tale med Ministeren; men for det Andet er det ikke et Toldudvalgs Sag at udarbejde Love om Dækning af den Nedgang i Toldindtægterne, som fremkommer. Det er tilsværfeligt, at Udvalget erklærer sig villigt til at understøtte en rimelig Maade at tilveiebringe en saadan Dækning paa, og anviser Ministeren, hvorledes Dækningen kan søges; men et Toldudvalg er ikke et almindeligt Finants- og Skatteudvalg, som tager hele Finants- og Skattevesenet under sig. Dette ligger udenfor den Opgave, som er stillet det. Ligesom den ærede Formand igaar havde formelle Betæneligheder ved at sætte det Ændringsforslag, som er knyttet til Toldloven af et Mindretal, under Forhandling, saaledes gjælder virkelig det Samme her, at saadanne Bestemmelser ikke høre hjemme i et Toldudvalgs Arbejde og heller ikke høre hjemme i Toldloven. Den Bebrejdelse kan derfor ikke rettes mod Toldudvalgets Mjertal, at det ikke har villet anviser Dækning. Vi have for Ministeren bestemt peget paa, hvorledes han skulde tilveiebringe Dækning, men vi have ikke skullet udarbejde Regler derfor. Det maa være Ministerens Sag at indbringe et Lovforslag derom, og det maa være Thingets Sag at sørge for et saadant Lovforslags Behandling paa den Maade, som Thinget finder passende, hvad enten Thinget saa vil henvise det til Toldudvalget eller til Finantsudvalget eller til et særligt Udvalg. Men det er vor Pligt, hvad vi da ogsaa have gjort, at paavise først for den ærede Minister og senere for Thinget, at en saadan Nedfættelse kan Toldindtægten taale, og at et saadant Beløb kan og bør tilveiebringes paa anden Maade. Den ærede Minister har ogsaa bemærket, at det vilde være rigtigt ikke at gøre Fordringerne altså for store, naar vi vilde naae en Overenskomst med Landstinget, og at vi maatte ikke vilde komme til en Overenskomst om saa store Nedfættelser som de her foreslaaede. Men naar vi blive henviste til at forhandle med Landstinget, gjælder det

lige frem om ikke at have stillet sine Fordringer for lavt; vi ere nøbde til at have Noget at slaa af paa — som af et æret Medlem allerede er sagt. Særligt tror jeg ikke, at Fordringerne i og for sig ere stillede saa høit, at der med Føje kan indvendes Noget derimod. — Om Sikkelighederne skal jeg i dette Dieblit ikke yttre mig; men det forekommer mig, at den Holdning, som den ærede Minister har indtaget, ganske rigtig vil, som han selv sagde, bevirke, at baade Forhandling og Afstemning paa Grund deraf faae en anden Karakter, end de under andre Omstændigheder vilde have. Det er i høi Grad at beklage, at vi komme til at forhandle under Minister. Den ærede Minister har meldt sig fra at forhandle paa dette Grundlag, men det er dette, hvorfra vi hidtil have taget Sagen. Der kunde være Spørgsmaal om at behandle denne Sag paa forskjellig Maade, og der kunde reises Tvivl, om man overhovedet med Nytte kunde fortsætte Behandlingen af denne Sag; men jeg tror, at det vil være rigtigt, da Toldloven ikke tidligere har været til Behandling i Folkethinget og ikke tidligere har været under Afstemning her, nu at søge at tilveiebringe en Beslutning fra Folkethingets Side i denne Sag, hvad der saa end skal ske paa Sagens senere Trin, og hvad enten der overhovedet paa et senere Trin i denne Samling vil være Noget at tage under Overveielse eller ikke. — Endnu skal jeg tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger med Hensyn til en enkelt Indvending af den ærede Minister angaaende den første Del af Betænkningen, og de Slutninger, som ere udragne af Indførselstoldens Stigning; jeg kan paa ingen Maade lade blive staaende umodsagt det, som den ærede Minister her yttrede. Den ærede Minister nedlagde Indsigelse mod at tage Hensyn til tidligere Tider end 1863 paa Grund af den betydelige Forandring, som indtraadte i de nærmest paafølgende Aar. At en saadan Forandring er indtraadt, kan ikke negtes, og dette er ogsaa blevet berørt i Betænkningen; men naar den ærede Minister ikke vil tillade Udvalget i sin Beregning at tage Hensyn til tidligere Tider, saa vil jeg spørge, hvorledes Regjeringen selv kan gjøre Sligt. Motiverne til Lovforslaget, som ere forelagte os i Aar, stode i Lovforslaget ifjor; der henvises dertil, og Lovforslaget ifjor begyndte med en Sammenligning imellem Finantsperioden 1858—63 og Finantsperioden 1866—71, en Sammenligning, der er gennemført temmelig udførlig og er meget oplysende og meget interessant. Det daværende Ministerium nærede selv ingen Betænelighed ved at komme med denne Sammenligning og yttrede Glæde over den stærke Stigning, der havde fundet Sted, fordi det ikke troede, at Folkethinget i dette Punkt vilde stille sig paa det Standpunkt, som det viste sig, at Fjertallet i Udvalget ifjor, og ligeledes det i Aar, har stillet sig paa. Efter at det nu har vist sig, at Folkethinget stiller